

Correspondenser och meddelanden mottagas med tacksambhet.
Agenter önskas öfver allt der våra landsmän finnas.
Alla penningbref och hvad som eljest rörer tidningen torde adresseras till undertecknad.
JOHN E. FORSLUND,
P. O. Box 642, WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Vi hoppas, att det förändrade skick, i hvilket "Canadiensaren" idag visar sig, skall finna bifall hos landsmännen och, att de må känna sig högade att bidra till sin mån att göra tidningen, till hvad vi hafva tänkt oss, ett godt månadsmagasin.
Priset blir fortfarande 50 cents.

I nästa nummer begynner "Nya Stockholms Historia" af det välkända märket C. O. H.
Författaren, som haft tillgång till alla källor, har på ett mycket lyckligt sätt begagnat det rika materialet och det gifves nu tillfälle att få koloniens historia väl skriven och pryddigt tryckt.
PRENUMERERA!

och de dessutomingo sjukdom på halsen. Det tjejar emellertid ej till att närmare beskriva denna tid. En hvar, som genomgått nybyggjarlivets svårigheter, förstår de försakelser, som måste hafva utstått af dem alla. Men detta är nog nära glömdt nu, sedan sakerna tagit en god vändning. Mr. Larson är måhända i dag den mest oberoende man jag känner. Han har en god farm, hästar, kreatur, ganska god skörd och vist-huset fullt af god mat till hvilket både Mr. Swanson och jag äro kompetente vittnen. Swanson till och med påstod, att jag åt så mycket, att han skämdes för mig. Men en hvar, som vet, hur stor och tjock S. är, vet också, att han ej spottar i fatet. Huru som helst vi gjorde godt skäl för oss, hvilket bevisar Mrs. L:s goda egenskaper som kock, ty S. är kinkig. Men det är ej endast i mat lagning som Mrs. L. excellerar, ty allt i huset är tydligen i godt stånd, och vi kunna nog samt förstå, att hon hjälpt sin make att sätta hemmet på goda fötter. "Glöm ej bort att stöpa ett ljus för mig också."

Låt oss nu besöka en annan fru, lilla Mrs. Qvist. Då Swanson och jag ankom till deras hem, som ligger särdeles vackert på den branta stranden af en

liten sjö, var hon ute för att snara harar. De nödrop som uppgåvos dels af oss sjelfva och dels af en annan ung dam, som för tillfället bodde derstädes, bragte henne snart hem. Swanson, som alltid var hungrig, gaf order om att sätta på potatis och under tiden gick jag ut för att hjälpa frun att drifva en harpalt i snara, som hon uppsatt för detta ändamål; det är onödligt att säga, att allt gick till skogs. Det enda, som försonade mig vid missräkningen, var den utmärkta mjölksås vi fingo. Jeg hoppas, att receptet ej tappas bort, tills jag återkommer. Så vidt jag kan se, är Mrs. Qvist en af rätta sorterna kvinnor och ehuru ej van vid nybyggjarlif, har hon hjälpt sin man vid arbetet och sålunde muntrat upp honom. Jag hoppas få se dem i omständigheter, som bättras hvarje år.

Jag försökte att skrämma Swanson genom att köra vilse, då vi skulle till Little Beaver Lake, men han tycktes vara så öfvertygad om min lokalkännedom, att han ej brydde sig mycket om, att vi ett, två, tre hamnade i skogen, der "förord för verdens öga" en hel massa rabbits huserade med de neofaldä poppelträden. Vårt mål var Mr. Ole Bredeson, som en gång i tiden varit riksdagsman i Nebraska och med hvilken jag gerna disputerar i politik. Han är populist af renaste vatten och har för öfrigt ganska sunda idéer om Alberta och dess utveckling. Han och hans söner hade haft god skörd, men olyckligtvis kom prairieelden och förstörde största delen af densamma. De hade visserligen plöjt och bränt rundtomkring stackarna men, då elden kom, tog den ett språng på 162 steg. Uppåt sådana förhållanden äro nog försigtighetsmått utan värde. Mr. Bredeson har utmärkt god honung och förklarade, att hans bin triffades godt. Medan jag är på tal om eld, så vill jag nämna, att Major Griesbach, chef för den ridande polisen vid Fort Saskatchewan, måste kalla ut sina män för att vara på vakt emot eld, som verkligen hoppade öfver Saskatchewan floden. Då Swanson och jag lemnade Mr. Bredeson och styrde kosan till Red Deer Lake foro vi hela tiden öfver bränd mark. Ledsamt nog hafva flere af våra landsmän, som bo här förlorat nästan allt genom samma brand. Det var söndagsmiddag, då vi framkommo till Mr. Jönssons farm, som ligger utmärkt vackert vid sjön. En präktig familj och ett bra matställe. Swanson har godt reda på sig deruppe. Vi fingo en härlig soppa och S:s ansigte sken som solen i Carlstad. Ledsamt nog kunde vi denna gången ej göra Mrs. S. äve ett längre besök, men vi hafva henne i godt minne.

(Forts. i Dec.)

PRENUMERERA!!!

brukare betydelsefull seger, som borde innebära viktiga förändringar och lättnader i deras utgifter, för de mest nödvändiga artiklar, som t. ex. fotogen, redskap o. s. v. Ännu har intet försöpts, men Mr. Laurier har beslutit sig för att följa det gamla rådet "festina lente", d. v. s., skynda långsamt, isynnerhet som många detaljer måste nog övervägas med hänsyn till erhållandet af de för regeringens vidmakthållande nödvändiga medlem.

Lake Dauphinjärnvägen har fullbordats så långt som ämnadt var detta år. En mängd landsökare hafva allaredan begifvit sig dit, och nästa vår väntas en allmän rusning till denna vidtberkytade del af Manitoba.

Två tje-historier.

Huru slipade pariserbjurvarne äro synes af två nedanstående historier, tagne från "Le petit Journal".

I.

För ungefär 3 månader sedan flyttade hr M. L. med sin familj ut på landet och lemnade sin våning under portvakterns uppsikt. Två dagar efter familjens bortresa infunno sig 4 män med ett stort klädskåp, som de påstodo sig hafva fått order af hr M. L. att leverera samt frågade portvakten, hvarst det skulle placeras. Den senare, ehuru något för-

han bar på bröstet. Han gick in i den första lassens kupe, slog sig ned i ett hörn och beredde sig på en ljudlig lur. Ungefär samtidigt inkom en ung herre, klädd i elegant resko, stym, och tog plats mitt emot hr M. Efter hand fylldes kupen med resande och tåget sattes i gång.

Efter en stund insomnade hr M.; han drog timmerstockar, sof med knutas bänder och väskan på magen. Tåget gick mycket fort och tystnaden i kupen stordes endast af den ganska snarkning. Ungefär två timmar förlöto på detta sätt.

Plötsligt började den unge mannen att hosta sekta, smalog samt började tilltala sina medpassagerare. "Mina herrar", sade han med låg milt röst, "jag ämnar med er tilltelse spela min farbror ett litet puts, det är nemligen min farbror, som snarkar här i hörnet. Jag tänker taga hans väska, stiga af vid nästa station för att gå in i nästa kupe, hvarifrån jag genom det där lilla fönstret kan se hvad slags min han gör, då han upptäcker, att väskan är gången. Vi komma alla att få trefligt, derpå är jag säker". Alla medresande ansågo skämtet ypperligt och den unge mannen började sina operationer.

Han tog fram en pennknif, afskar remmen, tog väskan under armen, steg af vid första uppehåll samt försvann. Hr M. sof fortfarande.

Tåget närmade sig Paris, då den gamle rentieren vaknade; alla hade uppmärksamheten fäst på honom och åtskilliga började redan fnittra. Hr M. sträcker på sig, gäspar, gnug-

van tog eld 800 fot under jorden och brann en lång tid, förorsakande stora förluster. Lyckligtvis skadades ingen af arbetarne. Samma gruva har varit utsatt för flera olyckor, bland hvilka den största var i februari 1891, då 120 män och gossar dödades genom explosion.

Montreal. En storartad bankett gafs till förmån för Mr. Laurier den 30 sisd. i Montreal. 855 herrar voro närvarande, bland hvilka märktes, förutom alla kabinetministern, Premier Greenway af Manitoba. Mr. Laurier talade öfver en timme och helades med största entusiasm. Han uppehöll sig ganska länge vid Manitoba skolfrågan, som enligt hans utsago hade lösts på ett mycket lyckligt sätt och för katoliker på mera förmanligt sätt än hvad det konservativa partiet haft för afsigt att gifva. Förste ministern åtnöjde sig med att ytterst flyktigt vidröra de katolska biskoparnes bannlysning vis-a-vis "L'electeur". Mr. Greenway, som likaledes blef ytterst entusiastiskt emottagen, berömde naturligtvis Manitoba och uttalade sin glädje öfver, att skolfrågan äntligen var afgjord. Han förklarade sig villig att behandla katolikerna med största vänlighet och påstod sig hafva många utmärkt goda vänner bland fransmännen.

Som svar på biskoparnes bannlysning har Mr. Beaupré, utgifvare af "La patrie" uttalat sig synnerligen skarpt mot kyrkans öfvergrepp i politiskt afseende. Han ställer sin tidning och sin förmågenhet till

mot det kyrkans öfvergrepp.

Toronto. Mayor Fleming återvaldes till mayor för 1897 med 1,500 rösters majoritet.

Frågan om söndagspärvaguar hafva under åtskilliga år varit på tapeten, men alltid blifvit slopad. Denna gång skola skattdragarne rösta, och utgången väntas med spänning. Frågan har starka förspråkare, men också inflytelserika fiender.

För. Staternas hanker synas åtsedigen vara på fallrepet. På en dag, den 4 januari, stängdes ej mindre än fem banker, nämligen tre i St. Paul, en i Nora Springs, Iowa, och en i Devils Lake, N. D. Under den sista veckan hafva ej mindre än tio banker stängts.

Arbetslöse flocka i stora massor till Ånderna, och den förespådda förbättringen i alla grenar af industri och penningmarknaden synes låta vänta på sig.

Svensk-amerikanska jubileumkomiten hade i fredags qväll sammanträde i Svenska Ingeniörsklubbens lokal, 439 Henry st. Resultatet af den hållna pristävlingen meddelades, och hade skulptören Charles Friberg i Rockford, Ill., tillerkänt första priset för den af honom utförda modellen. En mängd inkomna skrivelser upplästes, utvisande, huru intresset för saken öfverallt är i stigande. Man uttalade förhoppning om att den under insamling varande penningsumman kommer att lemnas ett öfverskott, sedan kostnaderna för silfverpjesen

blifvit betäckta; och i sådant fall är det kommitens afsigt att jemte silfverpjesen och adressen sända öfverskottet såsom en gåfva till konung Oscars senatorium för lungsigiga. Af mötet framgick, att företaget varit genklang hos Amerikas svenskar och att det icke är det minsta tvifvel om att det kommer att krönas med framgång.

En New York domare yttrade sig nyligen på följande sätt till en ungersk klubb, som sökte få sina stadgar lagfästade i och för att närmare förena de ungerska emigranter, som slagit sig ned i New York: Jag motsätter mig på det bestämdaste allt, som på något sätt kan förhindra utländingar från att blifva amerikanska medborgare, samt har till syfte att uppmuntra och stärka "gamla lands" ideer. Då en man en gång lemnat sitt fädernesland, uppböra hans pligter mot det landet och hans skyldigheter tillhöra det adopterade landet medan hans kärlek för fäderneslandet endast blir en biskop är f. n. i denna stads för att "blåsa

minister för Public omkomma med ett brottmålsak mot sig i valängel från predikastolen tilda besök. Mr. Hallqvists nyimporterade ansjovis är delikat. Hvarföre ej försöka den.

Landemän observera de ytterst billiga land, som bjudas ut af herrar Crovty and Cross!

Woodbine Hotel i Whitewood har köpts af Mr. May från Indian Head. Tillträde sker i slutet af denna månad.

En rikskatt hölls tre sectionsmäs på afstånd ungefär en timmes tid, innan de lyckades döda den, skrives från Dunmore.

W. Curran af Regina som dömdes till 5 års straffarbete vid Stony Mountain, för mordbrand har läsläppts på grund af tekniska fel i rättegången.

Eftertyningar af valet den 23de juni, börja göra sig kända äfven här i Winnipeg, hvarest en viss Geo. Anderson befunnits skyldig att underjaga ransakning för att utbröta, om han är skyldig till att ha försökt muta tjänstemännen i de olika vallokaler-na att "fixa" röstsedlarna till förmån för den konservativa kandidaten.

Canadas ungdom, är ej buskabyg om man för dömma af nioårige Reginalds Hendersons 25 mil långa utflykt för att halsa på sin farbror. Enär han gaf sig i väg utan föräldrarnes vetskap, voro de naturligtvis mycket oroliga, tills under rättelser ankommo från farbrodern.

Dubbelbröllop firades den 29 dec. i vagninspektören vid C. P. Ry. Mr. John Milles hus, i det hans eget silfverbröllop egde rum på samma gång som dotterns giftermål med Mr. George Dodds från Pipestone. Många smakfulla presenter kommo paren till del, och glädjen stod högt i tak, "Canada" gratulerar.

Arbetsförenings bruk har nu varit i verksamhet omkring en månad, ehuru den ej rönt den uppmuntran, och det understödd, som lofvades. Inventering har fullbordats, räkenskaperna justerats och föreningen utbäder sig skandinavernas i Winnipeg och omnejd välvilliga uppmuntran. Föreningens styrelse bestå af herrar Turner, ordförande, W. A. Myhre, sekreterare samt O. Lindgren kassör.